

בראן לשלין שאין מבטלין זה את זה - וא"ת תיפוק ליה משום דאין מלות מבטלית זו את זו כדאמריטן בערבי פסחים (דף קפוי) גבי הלל שהיה טרך פסח ומלה ומרור וכן בפ' התערובות (זבחים טםי) פליג ר' אלעזר אר' שמשון בן לקים בההיא דפיגול וטתר וסמא שכולון וקאמר שאין מבטלין זה את זה ומייתי ראייה מדהלל ושמא לגבי אכילה שאני : [רבי יהודה סבר מכאן למין במיט שאיט בטל · וא"ת היכי מסיק רבי יוחנן דטעמא דרבי יהודה מהא קרא הא מסקינן בפרק אותו ואת בט (חולין עשי) דרבי יהודה ספוקי מספקא ליה אי חששין לזרע

מכאן לפולין כו'דהני דמים דמתני' חבחי' נכתן נפונין כו' אהני דמים דמתני רובחי (יא ואו פיר -ד) שלין נינהו ולא מבטלי אהדרי: ומבטי אהדרי:

האב או לא ומאן דאמר חוששין לזרע מאב "לא כמי אים לחלק דמסקים (נקהו א) מכאן *לעולין שאיןמבמלין זה את זה ורבי התם לתגיו דול מייתר ליה אית ונחים ידודה סבר מכאן למין *)במינו שאינו בשל קסבר דלחלק לאלריך קרא דסבר לה פל בכני מברי מברי מבאן לפין")במינו שאינו בפלי כרבי יונקן וביומא פרק האיא לומנוכל כבנן מברי מכאן לעולין שאין מבטלין זה

(דף מי) אמריון רכי יאשמעינן מין במינו ולא אשמעינן (דף מי) אמריון רכי יאשמעינן מין במינו ולא אשמעינן (דף מי) אמריון רכי יאשים ורכי יונמן עולין כדקא אמרת השתא ראשמעינן עולין משום דעולין ודלמא עד דאיכא מין במינו ועוליון קשיא ור' יהודה סבר מכאן למין במינו שאינו במל מין במים ועולין קשיא ווי הוויה שב אשמעינן עולין מין בשאינו מינו ודלמא משום דעולין דוא אי אשמעינן עולין מין בשאינו מינו כדקאמרת השתא דאשמעינן מין במינו משום דמין במינו הוא ודילמא עד דאיכא מין במינו ועולין קשיא: תנן רבי יהודה אומר כ (במנחת כהנים) מק מיז במנדת כהן משיח ובמנדת נסכים פסילה שוו בלילתה עבה וזו בלילתה רכה והן בולעות זו מזו וכי בולעות זו מזו גו מה הוי מין במינו הנא י)(קמן ע: וסים)

חד אמר מערבק וחד אמר אין מערבין ואמריק תסתיים דר' יאשיה דחמר מערכין דאע"ג דלא כתיב יחדו כמאן דכתיב דמי ואע"ג דדחיכן אפי' תיתא רבי יונתן דאתר מערבין שאכי הכא דכתיב אחת הא מסקינן החם תניא דלא כשיטיין וי"ל דנהי דרבי יונתן סבר ולקח מדם הפר ומדם השעיר זה בפני עלמו וזה

בפני שלמו ולא דרים אחת ר' יהודה אחת בשנה דרים וקסבר דמשרבין וא"ת ור' יונתן נהי דלא דרים אחת הוה לן למימר כיון דכתיב ומדם כמתן דכתיב יחדו דמי כדתשכתן בפ' שתי מדות (נקמן צ') דדריש ר' יוכתן או מן הגאן לומר רלה אחד מביא רלה שנים מביא משום דכתיב ומי והגם צ'ק באידך קרא ומן הצאן כמאן דכתיב יחדו דמי הן "(ויש טומר) דהתם פירש בקונט' דריש מדשני קרא בדיבוריה דכתיב מן הבקר ומן הצאן ומיהו ו) אין זה כל כך שיטי דלא הוה מצי למכתב ומן הבקר דהרוייהו לפרושי מן הבהמה קאתי ודמיא מן הבקר ומן הצאן "לדם הפר ולדם נפלו אגוזי פרך ונתפלעו "בשוגג יעלו במזיד לא יעלו והתם מין במינו הוא ומשמע התם מדאורייתא ברובא בטיל אלא משום דקנים כדאמריין נא שנו "יק התם וכל תרומה נמי מודה ר' יהודה דעולה באחד ומאה כדמוכח בפרק טעל (שבת קמבי) דקאמר ר' יהודה מעלין את המדומע באחד ומאה ר"ל דדבר לה המתערב יפה בכל שהוא אבל דבר יבש בטיל שפיר ולא גרסיטן בגיטין (דף נה:) נפלו לגת ונתפלטו דלא מיירי בלה אלא ביבש והא דקאמר בחולין (דף קי) דחתיכה אחת איסרת כל החתיכות שהן מינה טעם המחערב כלח דמי ובסוף מסכת בילה (דף לח:) דאמרי

דהא דאמר זן חיסין ושעורין בקמח מיירי שמחערב דאי כברייתם כיון דמינכרי לא בטלי וכענין זה מפרש ר"ת דהא דאמר ר" יוחנן בסוף מסכת ע"ז (דף שנ:) "שתי טוסות אחד של חולין ואחד של תרומה שמזגן ונתערבו זה בזה סלק את מיט כמי שאיט ושאיט מיט רבה עליו [ועים פוס׳ ד'ם ב: ומבטל דקשיא ליה כיון דתרומה עולה בק"א אם כן "מין במיט נמי יסייע לשאיט מיט לבטל התרומה אלא שמע מינה דבמיט במשהו והא מיע ומי זיק דאמר רבי יוחגן התם דכל איסורים שבתורה במינן בטתן מעם תוך מטבל ויין נסך ולא חשיב תרומה משום דבכלל טבל הוא וחד שעמא לתרווייהו דמפרט התם טעמא דטבל דכהיתירו כך איסורו דחיטה אחת פוטרת את הכרי והוא הדין תרומה כעלייתה כך איסורה ובכל דוכתי דתרומה עולה באחד ומאה בדבר יבש ומתניתין דשתי מנחות שלא נקמנו דלא מבעלי ליה שיריים לעיבלא דמוקמי לקמן כר' יהודה במנחת סולת איירי שמתערב לגמרי "בדבר לח ולא במאפה תטר ומחבת ומרחשת וההיא דלקתן דנבילה בשמוטה בשנימוחה והרב רביט יום והיי הדנר לה ציי שוב מפלנ"ז הקשה לרביט תם מההיא דפסחים (דף כ:) דחבית של תרומה שנשברה בגת העליונה ותחחיה חולין טמאין דאמרינן התם (דף כמי) דאם נפלה למאה חולין דברי הכל חרד ותטמא אלמא אפי׳ דבר לח שולה באחד ומאה ונראה שכמו כן היה יכול להקשות מההיא "של דשאור של חולים מתפרג זיק שאור ושל חולין ושל תרומה שנפלו בעיסה דאין לח "ומתערב יתר ממנו ועוד ח) "במס' תרומות פרק סאה תרומה בתוספתא לוג יין ללול היא נמסכה זיי שנפל לתוך מאה לוגין עסורין יעלה וחזר בו ר"ת דודאי אין חילוק בין לח ליבש ותירץ דהא דתרומה עולה באחד ומאה בנפלה לתוך תולין מתוקנין דאי אפשר למבסל דהייט החולין ליעשות כבסל דהייט התרומה וההיא דשני כוסות אחד של תרומה ואחד של חולין בחילון שאינם מתוקנין דאפשר להו ליעשות תרומה וסבר לה ר' יותק כמ"ד לקמן בתר מבפל "אזלי רבק והוה ליה מין במינו וההיא דפסחים (נס זה שם) אליק והוה ציק לא קשיא אף למ"ד בתר בעל אזלינן דמשקים לכי מסרת אין שם משקה עליהן ולא אפשר לה לתרומה שחיעשה חולין וא"ת ועבל במיט במשהו היכי משכחת לה הא אי אפשר למבטל דהייט החולין שיעשו טבל וי"ל שנפל טבל טבול להרומה בטבל שאיט סבול להרומה דהיי מין שימה מקובצת במינו כיון דשם טבל על שניהם אי נמי טבל שראה פני הבית בטבל שלא ראה פני הבית אי נמי אפילו נפל לחולין מתוקנין ובעודה לתרומה ה' במאלשלתי לי' (תום) ביר בעלים דאפשר לאיתשולי עלה והשתא דאתינן להכי איכא לאיקומי אותה דשני כוסות בחולין מתוקנין כגון דתרומה ביד בעלים וההיא זכחים דף עו פיצ): ביד בעלים דאפשר לאיתשולי עלה והשתא דאתינן להכי אינא ברחות בהיא מואה ברוביות בדילה אות אבר להי להי במנחת בהגים דפסחים בתרומה ביד כהן ועוד יש ליישב "תי' ראשון דר"ת וההיא דפסחים כר' חייא דלקמן דאית ליה לר' יהודה נבילה ושתומה בטילות בין מחום בי זו אה זו ולהכי השיב התם מין בשאיט מיט שן "במשהו ואע"פ שחשובין מין ומיט לענין אחד ומאה דלא סגי להו בששים אבל רבי יוחק לפתן משם ציק בפיניהאישפועבורים: דבה החתורה עם ולא כרבי חייא דהכי נמי שכח לקמן דלאי כולי עלמא אית להו דר' חייא והך משנה דאין דם מבטל דם פירש בקונטרם לקמן דלרב חסדא בשיל אית פה בכך דאיל בתר מבטל הויא דלא כרבי חייא ואפי' לר' חנינא דאיל בתר בטל נראה דאיכא שובא דההיא דאין רוק מבטל רוק ואין מי רגלים מבטל ס"ם איכא גם סלה מו אינה מי רגלים וגבי דם כיסוי (חולין דף פז:) שנתערב בדם בהמה דא"ר יהודה אין דם מבעל דם טלהו אי אפשר לזה להיות כזה אפי' לר' מגינא היא בולע פשסן רכה דלא דמי לדם קדשים דאיפשר להיות כתולין כמו שפי' הקונטרם לקתן (דף מ:) דכשילין לילה אחד ילאו מקדושתן כתולין וכל סתמא דהש"ם לרב חסדא דלא כר' חייא דאמר בפרק גיד הנשה (שם קי) חתיכה עלמה נעשית נבילה ואוסרת כל החתיכות לר' יהודה וגבי זרוע בשילה דקאמר דאיכא שלה לא נלרכה "לרבי יהודה דקאמר מין במיט לא בטיל וגבי ליר דקא"ר יהודה שיעורה במאמים ופריך דהא אמר ר' יהודה מין במיט לא בטיל אנה לרי ביה ומשני כו' וההיא דבילה דמין במיט ין לרבי יהודה ודם תשובה דאמר בנדה (דף פאי) דאמר אין דם מבפל דם לרבי יהודה ואפי' לר' מנינא המסאי בפל סין גפיעו ל"ע דנראה שיש מהקד שהבאתי דלא כרבי חייא ועוד יש ליישב תירון ר"ת שמחלק בין לח ליבש ולא קשה "ההיא דפסחים (דף כאי) לרבי מססיא ציק יוחנן דלאו אליבא דכ"ע קאמר טבל ויין נסך במשהו דמודה רבי יוחנן דלרבנן (דרבי יהודה) בטתן טעם אלא רבי יוחנן סבר כרבנן בשאר ציק פיי איסורי וכרבי יהודה בטבל ויין נסך וכן ברייתא דתניא כוותיה יאן והשתא ההיא דפסחים (נ"ז שם) כרבטן דמין במיט בטיל בכל מקום והשתא איכא שלשה מחלוקת של תנחים בדבר דהא תניא טותיה דרבי יוחנן והדתניא בפ' הנודר מן הירק (מדרים נת. פ"ש) כלל אמר ר"ש כל דבר שיש ישה בל פסית חוקא לו מפירין כו' אמרו לו הרי שביעית שאין לה מפירין ומכן השביעית אוסרת כל שהוא במינה אמר להם לא אמרו שביעית באין לה מפירין ומכן השביעית אוסרת כל שהוא במינה אמר להכילה לא מאי במינו והשתא ניהא הא לביעור אבל לאכילה לא לא מצי למיפרד מטבל וייו נסד דהחת סבירא יצו כרבנו דכל איסוריו בטליו אפי' מיו במינו והשתא ניהא הא לביטור אבל לאכילה לא לא מלי למיפרך מטבל ויין נסך דהתם סבירא יב) כרבגן דכל איסורין בטלין אפי' מין במיט והשהא ניהא הא שפן בת גפי סולת וסאת בלע גפי שפן לתניא בתוספתא יין נסך שנפל על גבי ענבים ידיתם על גבי יין יקלף את היין והשאר מותר אע"פ שאי אפשר שלא ישאר שם משהו יין ת'ק דלישנא המתניתין אבל קשיא מההיא דתניא בתוס' דעבול יום גבי הבית שניקבה בין מפיה בין תלידיה בין משוליה טמאה רבי יהודה אותר מפיה ומשוליה משי ששפת הבי דקתני סמאה מפיה מפני שמשקה מחמיך לתוך ידו משוליה מפני שהמשקה גרוד של גבי ידו מן הלדדין יעלה באחד ומאה והרב רביע ילחק תירן הא דידיה הא דרביה בפרק התערובות (זבחים עם-) אתר רבי יהודה משום רבן גמליאל אין דם מבטל דם וההיא דהגיזקין (גישין נד:) "ראיה והכי משני אביי בפ'התערובות (שם דף עת:) אבל קשיא דרבא פליג התם עליה ויש עוד לפרש דההיא דשני כוסות של היין של תולין דידים וסבי זיק יק מין "של חולין ומים "שברה לריך מאה של חולין וכאן אין "(לריך) מאה כנגד תרומה בין יין של חולין ומים "שבכום של תרומה שלשה חלקים מים ובכום ציק מין "שאם שבה בלע נמי שמו שבה בלע גפי שבו מחוץ של חולין המשים ושבעה חלקים מים כנגד התרומה יג) "ושליש מהיין שבטם של חולין י"ט מאותן חלקים הרי בין כל המים והיין ורכיפיה ציק הרבה וש'ט השיבליה של חולין המשים ושבעה חלקים מים כנגד התרומה יג) "ושליש מהיין שבטם של חולין ו"ט מאותן חלקים הרי של חולין אין שולין אלה לשבשים ותשעה חלקים כנגד התרומה וגם אם יהיה מזוג שני חלקים מים ואחד יין אין הין יין של חולין והמים מאה חלקים כעגד התרומה לק אין יכול היין של חולין להלפרף עם המים כי ביטול איט אלא במאה והרי אין מאה בין חצבה דמו בכת סשפנה הלבך אותו שבו של הכל כי מזג כוס התרומה שני חלקים ומי הסים של חולין המשים ושמנה חלקים ואם כן היין של חולין עשרים ותשנה חלקים בליאה המבה שמייל של הרי כאן שמונים "וחשבה חלקים ולא יותר ואפילו יש מאה בין הכל יש לומר דשמא לא ילטרפו המים למאה והיין לששים : ושמונה ז'ק יתרו שםן הרכה